

Seznam příloh

Příloha 1 – Text pro nahrávky

Příloha 2 – Text s označenými zkoumanými slovy

Příloha 3 – Text se všemi slovy, obsahujícími zkoumané konsonantické skupiny

Příloha 4 – Souhlas s pořízením nahrávky

Příloha 1 – Text pro nahrávky

Svět je malý

Sára, původem Švédka, začala spolu s rodiči žít v Praze krátce po sametové revoluci. Stěhovat se nejdřív nechtěla. Svoje priority si nicméně postupně srovnala a později nelitovala.

Odjakživa ji lákala psychologie, po maturitě proto skládala přijímací zkoušky na Filozofickou fakultu, bohužel neúspěšně. Nepochybně byla zklamaná, ale nerezignovala. Další rok se na vytoužené studium dostala.

Byla nadšená, že si konečně plní své sny a jako studentka poprvé v životě pocítila opravdovou svobodu.

Diplomovou práci psala na téma psychologie skeptiků na území Evropské unie. V průběhu studia ji totiž zaujaly spekulace, které se týkaly vnímání skepse a její různé koncepty. Včera složila státnice. Byla nesmírně šťastná a ačkoli byla abstinentka, měla sraz s kamarády a šla slavit.

Ti se jí smáli, když okolo hopsala a radovala se jako malá holka. Ignorovat ji nemohla ani skupina ~~kolemjdoucích~~¹ lidí stojících opodál. Blondáta „Sněhurka“ s modrýma očima, štíhlé sportovní postavy snadno přitahovala pozornost. Měla na sobě velice pěknou barokní sukni skořicové barvy a jemnou stylovou blůzu. Dokonalý sváteční vzhled doplňovala bílá magnólie, která se Sáře pnula ve vlasech.

Kolem se šouralo nějaké psisko s ježatými chlupy. Tohoto psa, u něhož lékařka vyslovila prognózu, že brzo oslepne, a který stěží slyšel na jedno ucho, k sobě zavolala starší, smutná paní. Dávala si v kavárně pozdní snídani – popíjela svou oblíbenou vídeňskou kávu s čerstvým meruňkovým koláčkem a četla další román Milana Kundery.

Jakmile zahlédla Sáru, začala ji pozorovat a bezchybně odhalovat všechny drobné detaily její trochu extravagantní sukně. Například, že svrchní látka byla zhotovena z dvojvlákna, a spodní, která pomáhala sukni napnout a udržet její tvar, byla jistě bavlna s krajkovou ozdobou dole a krepilonem. Sukně byla tak dlouhá a splývavá, že v ní člověka snad ani nemohlo zábst.

Paní Horáčková byla vyučená krejčová, a proto vždy ráda pozorovala, do čeho se současná mládež obléká, jak se vyvíjejí módní trendy a co ze zajímavých kombinací bude schopná ušít pro své stálé zákaznice. Zkušenost jí říkala, že do moderních šatů se často všívají skryté kapsičky, a chtěla zjistit, zda i v Sářině sukni byly takové kapsy všity. Cítila se trapně, když pomyslela na to, že by měla vyrušovat mladou slečnu a ptát se jí na takové osobní záležitosti jako je skrytá kapsa nebo množství spodních sukni.

Pak našla odvahu, nasadila si blíž na oči dioptrické brýle a vydala se, sledována psem, směrem k Sáře. Stýkala se při své práci s různými lidmi a byla příjemně potěšena, když ji Sářiny kamarádky obstoupily a vnímaly pozorně její pološept. Začaly na ní samy vyzvídat

¹ Prvních pět nahrávek obsahovalo „kolemjdoucích“, ale dále toto slovo bylo zaměněno na „lidí stojících opodál“

a prosit o módní rady. Obdivovaly, že v pětadesáti vypadá takhle mladě, a ptaly se jí, jak to dělá, jaký na to má recept.

Paní Horáčková musela bohužel brzo odejít, protože si ještě chtěla s pejskem udělat procházku do Prokopského údolí a také stihnout odpoledne sjednat pojištění na cestu do Německa. Ubytování si obstarávat nemusela, měla domluveno, že bude spát u své dávné přítelkyně, na setkání s níž se moc těšila. Neviděly se už přes osm let, ale čas od času si napsaly. Jízdenku z Prahy do saského Lipska už měla rezervovanou.

Blízko sjezdu z dálnice u Drážďan nastal dopravní kolaps. Autu těsně před nimi praskla v prudké zatáčce pneumatika. Rozčilený spolujezdec vyskočil z auta a kopnul nohou do zničené pneumatiky. Prý jen oni jsou schopni rozbít auto uprostřed rušné dálnice. Štěstí, že řidič autobusu, ve kterém jela paní Horáčková, stihl včas šlápnout na brzdy. Stačilo málo, aby se vozidla srazila.

Lipsko paní Horáčkovou rázem oslovilo. V tomto německém městě byla poprvé. Jen ji zarazilo, jak často potkává žebrající bezdomovce a opuštěné psy. Těm vždycky hodila nějaké ty zbylé droby.

V minulosti zde působil například Johann Sebastian Bach a Lipsko na počest tohoto hudebního skladatele pořádá mezinárodní soutěž. V jednom ze zdejších kostelů byl nalezen také vzácný manuskript, obsahující některé méně známé varhanní skladby.

Po druhé světové válce bylo v centru obnoveno a také stylově sjednoceno několik honosných domů z doby německého císařství.

Zdejší Muzeum přírodních věd je známo svou sbírkou paleontologických artefaktů. Před muzeem je umístěna umělecky ztvárněná socha pterodaktyla a další skulptury dinosaurů. Mezi nimi se nachází kupříkladu gigantický apatosaurus či rohatý triceratops.

Dílem známého místního řemeslníka je nádherně opracovaný žulový gnómon, ukazující hodiny blízko pseudogotického kostela.

Velká poptávka je ze strany turistů ohledně výstupu na Pomník bitvy národů, jehož vyhlídková plošina však byla vzhledem k rekonstrukci nyní nepřístupná. Prohlédnout si město z výšky jako pták mohli tedy jen z mrakodrapu v centru města.

Paní Horáčková měla také ráda německou kuchyni, ale teď držela dietu, nesměla žádné smažené a slané jídlo, a musela pravidelně cvičit. Lékař jí předepsal zvláštní přírodní substanci s léčebnými účinky a jednoduché cvičení na biceps, obepínající přední část levé paže, aby si tento sval po zranění posílila. Bránila se totiž jednomu chuligánovi, který se pokoušel ukrást jí kabelku.

Den před tím, než odjela zpátky do Prahy, spatřila paní Horáčková znovu Sárú. Ta vycházela v čele svatebního průvodu z renesanční Staré radnice. Svého snoubence poznala během jedné stáže na berlínské univerzitě. Sňatek plánovali už delší dobu. Slunce na vteřinku osvítilo Sárin nádherný snubní prsten.

Fotoaparát paní Horáčkové cvakne.

Příloha 2 – Text s označenými zkoumanými slovy

Svět je malý

Sára, původem Švédka, začala spolu s rodiči žít v Praze krátce po sametové revoluci. Stěhovat se nejdřív nechtěla. Svoje priority si nicméně **postupně srovnala** a později nelitovala.

Odjakživa ji lákala **psychologie**, po maturitě proto skládala přijímací zkoušky na Filozofickou fakultu, bohužel neúspěšně. Nepochybně byla zklamaná, ale nerezignovala. Další rok se na vytoužené studium dostala.

Byla nadšená, že si konečně plní své sny a jako **studentka** poprvé v životě pocítila opravdovou **svobodu**.

Diplomovou práci **psala** na téma psychologie skeptiků na území **Evropské** unie. V průběhu studia ji totiž zaujaly **spekulace**, které se týkaly vnímání **skepse** a její různé **koncepty**. Včera složila státnice. Byla nesmírně šťastná a ačkoli byla **abstinentka**, měla sraz s kamarády a šla slavit.

Ti se jí smáli, když okolo **hopsala** a radovala se jako malá holka. **Ignorovat** ji nemohla ani **skupina** ~~kolemjdoucíh~~ lidí stojících opodál. Blondřatá „Sněhurka“ s modrými očima, štíhlé sportovní postavy snadno přitahovala pozornost. Měla na sobě velice **pěknou barokní** sukni skořicové barvy a jemnou stylovou blůzu. Dokonalý **sváteční** vzhled doplňovala bílá **magnólie**, která se Sáře **pnula** ve vlasech.

Kolem se šouralo nějaké **psisko** s ježatými chlupy. Tohoto psa, u něhož lékařka vyslovila **prognózu**, že brzo **oslepne**, a který **stěží** slyšel na jedno ucho, k sobě zavolala starší, **smutná** paní. Dávala si v kavárně pozdní **snídani** – popíjela svou oblíbenou vídeňskou kávu s čerstvým meruňkovým koláčkem a četla další román Milana Kundery.

Jakmile zahlédla Sáru, začala ji pozorovat a **bezchybně** odhalovat všechny **drobné** detaily její trochu extravagantní sukně. Například, že svrchní látka byla zhotovena z dvojvlákna, a spodní, která pomáhala sukni **napnout** a udržet její tvar, byla jistě bavlna s krajkovou ozdobou dole a **krepsilonem**. Sukně byla tak dlouhá a splývavá, že v ní člověka **snad** ani nemohlo **zábst**.

Paní Horáčková byla vyučená krejčová, a proto vždy ráda pozorovala, do čeho se současná mládež obléká, jak se vyvíjejí módní trendy a co ze zajímavých kombinací bude **schopná** ušít pro své stálé zákaznice. Zkušenost jí říkala, že do moderních šatů se často všívají skryté **kapsičky**, a chtěla zjistit, zda i v Sářině sukni byly takové **kapsy** všity. Cítila se **trapně**, když pomyslela na to, že by měla vyrušovat mladou **slečnu** a **ptát** se jí na takové osobní záležitosti jako je skrytá **kapsa** nebo množství spodních sukní.

Pak našla odvalu, nasadila si blíž na oči dioptrické brýle a vydala se, sledována **psem**, směrem k Sáře. Stýkala se při své práci s různými lidmi a byla příjemně potěšena, když ji Sářiny kamarádky **obstoupily** a vnímaly pozorně její **pološept**. Začaly na ní samy vyzvídat a prosit o módní rady. Obdivovaly, že v pětadesátí vypadá takhle mladě, a ptaly se jí, jak to dělá, jaký na to má **recept**.

Paní Horáčková musela bohužel brzo odejít, protože si ještě chtěla s pejskem udělat procházku do **Prokopského** údolí a také stihnout odpoledne sjednat pojištění na cestu do Německa. Ubytování si **obstarávat** nemusela, měla domluveno, že bude **spát** u své dávné

přítelkyně, na setkání s níž se moc těšila. Neviděly se už přes osm let, ale čas od času si napsaly. Jízdenku z Prahy do saského Lipska už měla rezervovanou.

Blízko sjezdu z dálnice u Drážďan nastal dopravní kolaps. Autu těsně před nimi praskla v prudké zatáčce pneumatika. Rozčilený spolujezdec vyskočil z auta a kopnul nohou do zničené pneumatiky. Prý jen oni jsou schopni rozbít auto uprostřed rušné dálnice. Šťěstí, že řidič autobusu, ve kterém jela paní Horáčková, stihl včas šlápnout na brzdy. Stačilo málo, aby se vozidla srazila.

Lipsko paní Horáčkovou rázem oslovilo. V tomto německém městě byla poprvé. Jen ji zarazilo, jak často potkává žebrající bezdomovce a opuštěné psy. Těm vždycky hodila nějaké ty zbylé droby.

V minulosti zde působil například Johann Sebastian Bach a Lipsko na počest tohoto hudebního skladatele pořádá mezinárodní soutěž. V jednom ze zdejších kostelů byl nalezen také vzácný manuskript, obsahující některé méně známé varhanní skladby.

Po druhé světové válce bylo v centru obnoveno a také stylově sjednoceno několik honosných domů z doby německého císařství.

Zdejší Muzeum přírodních věd je známo svou sbírkou paleontologických artefaktů. Před muzeem je umístěna umělecko ztvárněná socha pterodaktyla a další sošky dinosaurů. Mezi nimi se nachází kupříkladu gigantický apatosaurus či rohatý triceratops.

Dílem známého místního řemeslníka je nádherně opracovaný žulový gnómon, ukazující hodiny blízko pseudogotického kostela.

Velká poptávka je ze strany turistů ohledně výstupu na Pomník bitvy národů, jehož vyhlídková plošina však byla vzhledem k rekonstrukci nyní nepřístupná. Prohlédnout si město z výšky jako pták mohli tedy jen z mrakodrapu v centru města.

Paní Horáčková měla také ráda německou kuchyni, ale teď držela dietu, nesměla žádné smažené a slané jídlo, a musela pravidelně cvičit. Lékař jí předepsal zvláštní přírodní substanci s léčebnými účinky a jednoduché cvičení na biceps, obepínající přední část levé paže, aby si tento sval po zranění posílila. Bránila se totiž jednomu chuligánovi, který se pokoušel ukrást jí kabelku.

Den před tím, než odjela zpátky do Prahy, spatřila paní Horáčková znovu Sárú. Ta vycházela v čele svatebního průvodu z renesanční Staré radnice. Svého snoubence poznala během jedné stáže na berlínské univerzitě. Sňatek plánovali už delší dobu. Slunce na vteřinku osvítilo Sárin nádherný snubní prsten.

Fotoaparát paní Horáčkové cvakne.

Příloha 3 – Text se všemi slovy, obsahujícími zkoumané konsonantické skupiny

Svět je malý

Sára, původem Švédka, začala spolu s rodiči žít v Praze krátce po sametové revoluci. Stěhovat se nejdřív nechtěla. Svoje priority si nicméně postupně srovnala a později nelitovala.

Odjakživa ji lákala psychologie, po maturitě proto skládala přijímací zkoušky na Filozofickou fakultu, bohužel neúspěšně. Nepochybně byla zklamaná, ale nerezgnovala. Další rok se na vytoužené studium dostala.

Byla nadšená, že si konečně plní své sny a jako studentka poprvé v životě pocítila opravdovou svobodu.

Diplomovou práci psala na téma psychologie skeptiků na území Evropské unie. V průběhu studia ji totiž zaujaly spekulace, které se týkaly vnímání skepse a její různé koncepty. Včera složila státnice. Byla nesmírně šťastná a ačkoli byla abstinentka, měla sraz s kamarády a šla slavit.

Ti se jí směli, když okolo hopsala a radovala se jako malá holka. Ignorovat ji nemohla ani skupina kolemjdoucíh lidí stojících opodál. Blond'atá „Sněhurka“ s modrýma očima, štíhlé sportovní postavy snadno přitahovala pozornost. Měla na sobě velice pěknou barokní sukni skoficové barvy a jemnou stylovou blůzu. Dokonalý sváteční vzhled doplňovala bílá magnólie, která se Sáře pnula ve vlasech.

Kolem se šouralo nějaké psisko s ježatými chlupy. Tohoto psa, u něhož lékařka vyslovila prognózu, že brzo oslepne, a který stěžl slyšel na jedno ucho, k sobě zavolala starší, smutná paní. Dávala si v kavárně pozdní snídani – popíjela svou oblíbenou vídeňskou kávu s čerstvým meruňkovým koláčkem a četla další román Milana Kundery.

Jakmile zahlédla Sáru, začala ji pozorovat a bezchybně odhalovat všechny drobné detaily její trochu extravagantní sukne. Například, že svrchní látka byla zhotovena z dvojvlákna, a spodní, která pomáhala sukni nahnout a udržet její tvar, byla jistě bavlna s krajkovou ozdobou dole a krepilonem. Sukně byla tak dlouhá a splývavá, že v ní člověka snad ani nemohlo zábst.

Paní Horáčková byla vyučená krejčová, a proto vždy ráda pozorovala, do čeho se současná mládež obléká, jak se vyvíjejí módní trendy a co ze zajímavých kombinací bude schopná ušít pro své stálé zákaznice. Zkušenost jí říkala, že do moderních šatů se často všívají skryté kapsičky, a chtěla zjistit, zda i v Sářině sukni byly takové kapsy všity. Cítila se trapně, když pomyslela na to, že by měla vyrušovat mladou slečnu a ptát se jí na takové osobní záležitosti jako je skrytá kapsa nebo množství spodních sukni.

Pak našla odvalu, nasadila si blíž na oči dioptrické brýle a vydala se, sledována psem, směrem k Sáře. Stýkala se při své práci s různými lidmi a byla příjemně potěšena, když jí Sářiny kamarádky obstoupily a vnímaly pozorně její pološept. Začaly na ní samy vyzvídat a prosit o módní rady. Obdivovaly, že v pětadesátí vypadá takhle mladě, a ptaly se jí, jak to dělá, jaký na to má recept.

Paní Horáčková musela bohužel brzo odejít, protože si ještě chtěla s pejskem udělat procházku do Prokopského údolí a také stihnout odpoledne sjednat pojištění na cestu do

Německa. Ubytování si **obstarávat** nemusela, měla domluveno, že bude **spát** u své dávné přítelkyně, na setkání s níž se moc těšila. Neviděly se už přes osm let, ale čas od času si **napsaly**. Jízdenku z Prahy do saského **Lipska** už měla rezervovanou.

Blízko **sjezdu** z dálnice u Drážďan nastal dopravní **kolaps**. Autu těsně před nimi praskla v prudké zatáčce **pneumatika**. Rozčilený spolujezdec vyskočil z auta a **kopnul** nohou do zničené **pneumatiky**. Prý jen oni jsou **schopni** rozbít auto uprostřed rušné dálnice. Štěstí, že řidič autobusu, ve kterém jela paní Horáčková, **stihl** včas **slápnout** na brzdy. **Stačilo** málo, aby se vozidla **srazila**.

Lipsko paní Horáčkovou rázem oslovilo. V tomto německém městě byla poprvé. Jen ji zarazilo, jak často potkává žebrající bezdomovce a opuštěné **psy**. Těm vždycky hodila nějaké ty zbylé **drobty**.

V minulosti zde působil například Johann Sebastian Bach a **Lipsko** na počest tohoto **hudebního** skladatele pořádá mezinárodní soutěž. V jednom ze zdejších kostelů byl nalezen také vzácný **manuskript**, obsahující některé méně známé varhanní skladby.

Po druhé světové válce bylo v centru **obnoveno** a také **stylově sjednoceno** několik honosných domů z doby německého císařství.

Zdejší Muzeum přírodních věd je známo svou sbírkou paleontologických artefaktů. Před muzeem je umístěna umělecky ztvárněná socha **pterodaktyla** a další **skulptury** dinosaurů. Mezi nimi se nachází kupříkladu gigantický apatosaurus či rohatý **triceratops**.

Dílem známého místního řemeslníka je nádherně opracovaný žulový **gnómon**, ukazující hodiny blízko **pseudogotického** kostela.

Velká **poptávka** je ze strany turistů ohledně výstupu na Pomník bitvy národů, jehož vyhlídková plošina však byla vzhledem k rekonstrukci nyní **nepřístupná**. Prohlédnout si město z výšky jako **pták** mohli tedy jen z mrakodrapu v centru města.

Paní Horáčková měla také ráda německou kuchyni, ale teď držela dietu, nesměla žádné **smažené** a **slané** jídlo, a musela pravidelně cvičit. Lékař jí **předepsal** zvláštní přírodní **substanci** s **léčebnými** účinky a jednoduché cvičení na **biceps**, obepínající přední část levé paže, aby si tento **sval** po zranění posílila. Bránila se totiž jednomu chuligánovi, který se pokoušel ukrást jí kabelku.

Den před tím, než odjela zpátky do Prahy, **spatřila** paní Horáčková znovu Sárú. Ta vycházela v čele **svatebního** průvodu z renesanční **Staré** radnice. Svého **snoubence** poznala během jedné **stáže** na berlínské univerzitě. **Sňatek** plánovali už delší dobu. **Slunce** na vteřinku osvítilo Sárin nádherný **snubní** prsten.

Fotoaparát paní Horáčkové **cvakne**.

Příloha 4 – Souhlas s pořízením nahrávky

Souhlas

Já,, souhlasím s tím, aby mnou poskytnuté řečové projevy a/nebo údaje z poslechových testů byly použity pro vědecké a pedagogické účely.

pohlaví:

věk:

mateřský jazyk:

mateř. matky:

mateř. otce:

stát (jazyková oblast):

univerzita, studijní obor // profese:

další cizí jazyky:

Autorka se zavazuje, že níže uvedené osobní údaje ani jméno nebudou zveřejněny a budou uchovávány odděleně od samotných výzkumných materiálů.

Kvůli anonymitě budou všechna osobní jména (křestní i příjmení) i všechna označení míst, na jejichž základě by mohl být respondent identifikován, odstraněna.

Praha

Podpis: